

El camí de Santiago (2ª part)

PASQUAL BOIRA I MUÑOZ

■ Dimecres 15 de juliol. Sahagún - Reliegos (31 km).

"S'ix de Sahagún pel pont romà del Canto, i se segueix la carretera fins a Calzada del Coto (...) he eixit de nit, amb el madrileny José Ángel."

"A Calzada del Coto s'agafa el Reial Camí francès, una pista endreçada per la Junta de Castella-Lleó, amb bancs i arbres per a descansar."

"A Burgo Raneros (on vivien de capturar granotes), esmorzem i continuem. Ara ve amb nosaltres també Luis, un gadità de cinquanta-tres anys, que també va eixir de Roncesvalls el mateix dia i amb qui ja havia caminat alguns trans."

"José Ángel, que fa el Camí per quarta vegada, ens pregunta per què fem el Camí, i tant Luis com jo li responem amb vaguetats poc convinents (...) Ell ens diu que no ho sap tampoc i que, realment, molt pocs ho saben (...) per tant, deu haver-hi algun misteri (...)."

"Continua fent-me mal el tendó, propet de la tibia (...) i m'han eixit unes quantes butllofes als costats d'ambdós peus. No em molesten massa (...) tal com em va ensenyar el meu amic Mikel -el metge basc-, me les cure amb agulla i fil, per tal que la pell no s'enganxe (...)."

■ Dijous 16 de juliol. Reliegos - Lleó (24 km).

"El camí segueix igual fins a Mansilla de las Mulas."

"Mansilla sembla una ciutat petita, amb un poc d'indústria i regadiu, gràcies als canals que ixen del riu Esla, que es travessa per un pont romà."

"Vaig molt lentament, perquè encara em fa mal el tendó, per la qual cosa els meus companys van davant (...) Si açò segueix així...Fa dos dies que em pose cremes i potingues que m'han donat, però no se'm passa (...)."

"S'entra a Lleó pel pont romà del Castro."

"Són a l'alberg José Ángel, Luis, els maristes, Andrea, els francesos, Núria...tots vells coneguts, encara que, com més va, menys en quedem (...) potser el pròxim que abandonarà seré jo (...)."

"He dedicat la vesprada a visitar de nou Lleó (...)."

"M'han eixit més butllofes, que he procurat de curar correctament."

"Teo -el professor dels nens maristes- em diu que ells aniran

A Lleó amb tres companys: Luis, un xic de Càdis i José Ángel.

fins a Hospital de Orbigo (...) Jo, amb aquesta cama, hauré de quedar-me abans; segurament no els tornaré a veure (...)."

■ Divendres 17 de juliol. Lleó - Villadangos del Páramo (22 km).

"Isc de Lleó amb José Ángel. Per San Marcos i pels barris perifèrics, arribem fins al santuari de la Virgen del Camino. No m'hi acomiade de José Ángel, que també vol arribar fins a Hospital de Orbigo (...) No el tornaré a veure tampoc. Continuaré a poc a poc."

"Des d'aquí, el Camí segueix per carretera (...)."

"A les 13 h, sóc a Villadangos. Hi són Luis, Andrea (...)."

"He de fer alguna cosa per curar-me la cama. A la farmàcia, m'aconsellen una crema; me la pose com un emplastre i m'embene tota la part dolorosa...a veure com estaré demà."

■ Dissabte 18 de juliol. Villadangos - Astorga (27 km).

"Els tretze quilòmetres fins a Hospital de Orbigo són quasi tots per carretera i es fan bastant ràpidament. Creuar el pont del Passo honroso és tot un privilegi (...)."

"La calor crema avui de valent i l'erm -força inhòspit- que es

Fent un descanset amb l'amic Luis.

Després d'arribar a O Cebreiro amb Luis i Tño.